

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

**Henricus, de Sancto Ignatio
Leodii, 1709**

Caput XCIV. Corollarium quartum: Sacerdos, conscius peccati mortalis,
debet potius celebrare contritus, quàm ei consiteri, qui non nisi
probabilem, & incertam habet jurisdictionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](#)

ab solvere à reservatis Ordinatio, absque ejus facultate, &c. nonnulli equidem Theologi (inquit praefatus Author) contentiosè persistunt, querentes interpretationes, diverticula, & limitationes parum solidas, ut proprio iudicio indulgent. Quod cum sit contra Ecclesiam quasi contendere, nullo fundamento moveri posunt, ut credant supplendum ab Ecclesia quidquam, vel ipsam tacite consentire, ubi toties expressè dissentit.

CAPUT XCIV.

Corollarium quartum: Sacerdos, conscient peccati mortalis, debet potius celebrare contritus, quam ex confiteri, qui non nisi probabilem, & incertam habet jurisdictionem.

1131 **S**equitur ex dictis capite præcedenti. Et ratio est, quia debet potius omittere confessionem, quam invalidæ confessionis, & absolutionis subire discrimen. Neque enim præceptum confessionis celebrationi præmittenda urget, nisi dum habetur copia Confessoris certò idonei.

CAPUT XCV.

Corollarium quintum: Non est licitum sequi quamlibet opinionem repartam in Autore juniori (licet approbato) etiam dum non constat opinionem illam condemnatam esse à Sede Apostolica, ut improbabilem.

1132 **A**lertio manifesta est, tum ex eo quod sequi non licet quamcumque opinionem probabilem. Tum ex eo quod non eo ipso opinio probabilis censeri possit, quo reperitur in Autore moderno, tametsi non constet ab Ecclesia damnata esse ut improbabilem. Contraria namque propositio, videlicet, si liber sit alius junioris, & Moderni, debet opinionem probabilis, dum non constat rejectam esse à Sede Apostolica, tamquam improbabilem, damnata est ab Alexandro VII. Hanc quoque propositionem: *Authoritas unius Doctoris probi & docti, reddit opinionem probabilem*, Facultas Lovaniensis anno 1657. hæc censurā notavit: *Pernicosa est, & innumeræ absurditates invenit in omni materia doctrina moralis*. Cujus censuræ veritatem probant centum decem propositiones, partim ab eodem Alexander VII. partim ab Innocentio XI. proscriptæ, tamquam perniciose & scandalosæ, absurdissimæque aliae, quas Prolegomeno I. c. 2. produximus. Singula enim traditæ sunt ab uno vel pluribus Authoribus doctis & piis. Vixque ulla hoc sæculo fuit opinio tam exorbitans, quæ non habuerit ejusmodi Patronum, reputatum doctum & pium. Nec tamen authoritas unius, vel plurium ejusmodi Authorum, propositionibus & absurditatibus itis practicam conciliavit probabilitatem. Imò nec turba Doctorum eam conciliat, nisi concurrent conditions cap. 81. recensitæ, ob

rationes ibidem allatas. Vide etiam Prolegom. 3. c. 10. ubi multis ostendimus, autoritatem illorum Doctorum (quælibet multorum) qui morales suas resolutiones (præsertim jus divinum concernentes) magis ex humana ratione antecedente, quam ex sacris Litteris, & SS. Patribus derivant, non satis habere pondoris, ad inducendam practicam, securamque probabilitatem.

Sed præ ceteris suspecta atque infœcra (ob 1133 dicta ibidem) haberi debet authoritas eorum, quorum Theologia Moralis vel abundat opinionibus noviter adinventis, contra communem Veterum doctrinam, vel laxioribus resolutionibus, ab evangelica simplicitate, sanctorumque Patrum doctrinâ alienis. Quippe antiqua est veritas, nec nova de moribus, jus divinum concernentibus, doctrina Evangelica est, nec Apostolica. Teste etiam Alexandro VII. si laxiora illa opinamenta pro recta regula fidei in praxi sequentur, ingens irreptura esset vita christiana corruptela, viamque salutis, quam suprema Veritas, Deus, arctam esse definivit, in animarum perniciem dilatari, seu verius perverti contingere. Et ideo noster B. Joannes à Cruce in Sententiis Sent. 72. *Signis* (ait) tibi persuadere conetur doctrinam laxam, tamquam miraculis eam confirmet, non credas. Tales itaque Doctores haud minus suspecti esse debent, nec magis audiri, quam Scriba & Pharisei, suis traditionibus Dei doctrinam relaxantes, & relaxando destruentes. De quibus Dominus quidem dixit: *Super Cathedram Moysi federunt Scriba & Pharisei: quacumque ergo dixerint vobis, servate & facite;* per hoc significare volens audiendos Doctores & Pastores, dum Dei legem ex sacris Litteris, vel Traditione Patrum eratam proponunt; sed non sic, dum eandem divinam legem suis adinventionibus relaxant. Neque enim dati sunt Doctores, nec proinde audiendi in destructionem, sed in adificationem. I. Cor. 10. Unde qui dixit, *super Cathedram Moysi, &c.* idem ipse de iisdem dixit: *Si cucus caco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt.*

Non itaque audiendus Caramuel, cum ait: 1134 *Quidquid Diana docet, benè docet.* Item, certi sumus tanto illius dogmata Doctorum firmari numero, ut quarenti, an hoc vel illud licet, sufficiat dicere, Diana dixit. Neque enim in Schola Pythagoræ sumus (cujus discipuli opinionibus ipsius acquiecebant, non aliâ ratione, nisi quia ipse dixit) sed in schola Christi, cuius, & non Diana, magisterio didicimus aritudinem via deducentis ad vitam, & latitudinem via deducentis ad mortem. Multas certè Diana opiniones nimis laxas esse, viri pii deplorant, earumque nonnullas Ecclesia condemnavit, sicut & Caramuelis plurimas. Qui certè postquam dixit, quod unius vel plurium Doctorum authoritas probabilem efficit opinionem, nimis audacter addidit: *Non datur in mundo visibili authoritas condemnandi opiniones probabiles*, id est, quæ aliquibus vi-